سال سیزدهم، شماره ۴۹، زمستان ۹۸

بررسی لرزهزمینساخت و لرزهخیزی سمیرم

مجتبی رحیمی شهید^{*۱}، نیما رحیمی^۲، اسماعیل غفوری سدهی^۳ ۱- گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، Mr619htt@gmail.com. ۲- دانشکده زمینشناسی، دانشگاه تهران. ۳- گروه زمینشناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس تهران.

چکیدہ

در این مطالعه، شعاع ۵۰ کیلومتر شهرستان سمیرم برای بررسی لرزهزمینساخت و برآورد توان لرزهخیزی منطقه انتخاب شده است. فهرستنامه یکنواختی از زمین لرزه ها شامل ۱۵۶ زمین لرزه دستگاهی از سال ۱۹۷۳ تا ۲۰۱۸ میلادی، با بزرگای 3≤ س تهیه گردید. بر پایه نتایج بدست آمده مشخص شد که به دلیل قرارگیری گستره مطالعاتی در پهنه زاگرس، مکانیسم و ساختارهای لرزهزمین ساختی منطقه متأثر از این پهنه می باشد. همچنین اکثر زمین لرزه های رویداده در گستره شعاعی ۵۰ کیلومتری شهرستان سمیرم تحت اثر گسل اصلی معکوس زاگرس است. توان لرزه-خیزی منطقه از سمت شمال و شمال شرقی به سمت جنوب و جنوب غربی منطقه افزایش می یابد. در نهایت به روش کیجکو ۲۰۰۳ متغیرهای لرزه خیزی، نرخ رویداد سالیانه و دوره بازگشت محتمل لرزه ای برای گسل های منطقه محاسبه شده است.

واژگان كليدى: كيجكو، لرزەخيزى، لرزەزمينساخت، گسل، سميرم.

مقدمه

می شود. بر یایه نظر (Vernant, and Chery, 2006) از آنجا که بلوک ایران مرکزی با نرخ تقریبی ۱۳ میلیمتر در سال به سوی شمال نسبت به اوراسیا حرکت میکند و این میزان بین بلوک ایران مرکزی و صفحه عربستان به ۷ میلیمتر در سال کاهش می یابد، دگرشکلی های بزرگی در منطقه شکل گرفته است. مجموع کوتاه شدگی در زون برخوردی عربستان – اوراسیا در حدود ۱۵۰ کیلومتر از زمان برخورد آنها در اوایل میوسن است (Guest et al. 2006). بر اساس تحقیقات GPS همگرایی صفحات عربستان – اوراسیا با سرعتی در حدود ۲±۲۵ میلیمتر در سال و در جهتهای شمال و شمال – شمال شرقی صورت میگیرد .(Nilforoushan et al. 2003: Vernant et al. 2004) همچنین گسترش اقیانوس هند و در نتیجه حرکت صفحه هند در راستای شمال – شمال غربی، موجب حرکت و جابهجایی های نسبی متفاوت در قطعات گوناگون پوسته قارهای و اقیانوسی ایران میشود (آقانباتی ۱۳۸۵)؛ بنابراین کشور ایران به مثابهی بخشی از کمربند کوهزایی آلی – هیمالیا لرزهخیزی زیادی دارد، به گونهای که بخشهای گوناگون کشور بارها با زمینلرزههای ویرانگر تخریب شده است.

در زمینشناسی ایران، این باور وجود دارد که سرزمین ايران در بخش مياني كوهزايي ألپ – هيماليا است كه از غرب اروپا آغاز و پس از گذر از ترکیه، ایران، افغانستان تا تبت و شاید تا نزدیکی های برمه و اندونزی ادامه دارد. قرار گرفتن ایران در این کمربند که از وسیعترین مناطق لرزه خيز جهان است، باعث شده كه به دفعات ايران متحمل زمینلرزههای مخرب شده باشد. وجود بعضی پوستههای اقیانوسی سبب شده است تا گروهی از زمینشناسان، جایگاه زمین شناسی ایران را در چارچوب زمین ساخت ورقى مورد تجزيه و تحليل قرار دهند. به باور اين زمين-شناسان در محل کنونی راندگی اصلی زاگرس اقیانوس گستردهای به نام تتیس وجود داشته که دو قارمی آفریقا – عربستان (گندوانا) و اروپا – آسیا (اوراسیا) را از یکدیگر جدا میکرده است. وجود گستره پایدار سپر اوراسیا (اروپا - آسیا) تنشهای فشاری ناشی از باز شدن دریای سرخ، حرکت صفحه آفریقا – عربستان (گندوانا) در راستای شمال – شمال شرقی، با نرخ همگرایی ۲۵ تا ۳۰ میلیمتر در سال (DeMets et al. 1994)، منجر به چین خوردگی-های فراوان و سامانههای گسلی و عارضههای زمینساختی شاخصی شده که نوار چینخورده – رانده زاگرس نامیده

در جهت کاهش مخاطرات زمین لرزه در شهرها، ضروری است تا مطالعات و تحقیقات جامعی در ارتباط با شناخت سیستم زمین لرزه، عملکرد و اثرات زمین لرزه در سطوح شهری و تشخیص مناطق با خطرپذیری بالا انجام شود. در این راستا با بررسی و شناسایی سیستم زمینساختی و گسلش مناطق مختلف، تعیین و طبقهبندی فعالیت گسل،ها و پهنهبندی منطقه میزان وقوع زمینلرزه، کمک بسیار بزرگی در کاهش خسارت در زمینلرزههای احتمالی آینده خواهد داشت. در این زمینه تحقیقات متعددی در ایران و جهان صورت گرفته که می توان به تحقیقات ایراننژاد پاریزی و همکاران ۱۳۹۶، Rahimi shahid et al. 2016، ۱۳۹۶، Demircioğlu et al. "Rahimi shahid and Rahimi 2017 Gupta and Baker 2017 McClure et al. 2017 2017 Rahimi shahid et al. 2018 و Rahimi shahid et al. 2019 كرد. هدف از انجام اين مطالعه، مشخص كردن وضعيت لرزهخیزی منطقه، تعیین و شناسایی وضعیت زمینساختی و

زمینشناسی منطقه و برآورد متغیرهای لرزهخیزی با استفاده از روش کیجکو ۲۰۰۳ میباشد.

مواد و روشها منطقه موردمطالعه

شهرستان سمیرم در جنوب غربی استان اصفهان با مختصات جغرافیایی ۵۱ درجه و ۱۷ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۵۸ دقیقه طول شرقی و ۳۰ درجه و ۴۲ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۵۱ دقیقه عرض شمالی، در مجاورت سه استان چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد و فارس واقع شده است. این شهرستان از شمال به شهرضا، از شرق به آباده و اقلید و از جنوب غربی و غرب با مرز طبیعی رشته کوههای دنا به استان کهگیلویه و بویراحمد، از غرب به بروجن و لردگان (چهارمحال و بختیاری) محدود می شود (شکل ۱).

شكل ۱– موقعيت منطقه مورد مطالعه

محققان بسیاری ایران را بر پایه میزان فعالیت لرزهای به پهنههای مختلف تقسیمبندی کردهاند. یکی از مهمترین

طبقهبندیها، تقسیمبندی ایالات لرزهزمینساختی کشور بر مبنای مدل کمیته ملی سدهای بزرگ میباشد (ICOLD

1995). بر اساس این تقسیمبندی گستره مورد بررسی در ایالتهای لرزهزمینساختی شمال غرب زاگرس و زاگرس جنوب شرق قرار دارد. بر اساس مطالعات صورت گرفته، شهر سمیرم در منطقهای با خطر زمین لغزش متوسط تا زیاد قرار دارد (Rahimi Shahid and Rahimi 2016).

روش تحقيق

این پژوهش بر مبنای مطالعات دفتری مقدماتی (مطالعه و استفاده از منابع موجود و نقشههای زمینشناسی و ماهواره-ای)، استفاده از نرمافزارهای ArcGIS®10.1 و کیجکو (شامل زمین-(Kijko 2003) و تهیه بانک اطلاعات لرزهای (شامل زمین-لرزههای با بزرگی گشتاوری بیشتر از ۳ مربوط به سال-

های ۱۹۷۳ تا نوامر ۲۰۱۸ میلادی) انجام شده است. ابتدا با استفاده از تصاویر ماهوارهای و نقشههای زمین شناسی، محدوده موردمطالعه موردبررسی قرار گرفت و تعیین حدود شد. سپس با استفاده از این نقشهها، موقعیت گسل-های منطقه شناسایی و در محیط نرمافزار 10.1®ArcGIS های منطقه شناسایی و در محیط نرمافزار 10.1 ترسیم شد. جهت تهیه نقشههای پهنهبندی عمق و بزرگی زمین لرزههای منطقه از روش درون یابی کریجینگ در محیط نرمافزار 10.1®ArcGIS استفاده شد. بر آورد متغیرهای لرزه خیزی منطقه با استفاده از روش کیجکو متغیرهای از در شکل (۲) نشان داده شده است.

شکل ۲– روش انجام کار

بحث و نتایج لرزهخیزی و روند زمینساختی منطقه

حرکت گسلها مهمترین عامل زمینلرزههای هر منطقه میباشد. شناسایی و تعیین طول، مشخصات و توان لرزه-زایی گسلها یکی از راههای برآورد خطرپذیری منطقه مورد بررسی میباشد. با استفاده از تصاویر ماهوارهای و نقشههای زمینشناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ گسلهای منطقه استخراج شده است (شکل ۳). همانطور که در این شکل دیده میشود، روند عمومی این گسلها، شمال غرب – جنوب شرق است که منطبق بر دادههای توپوگرافی

(ماهوارهای) است. از گسل های عمدهای که در این گستره قرار می گیرند می توان گسل اصلی معکوس زاگرس، گسل معکوس سمیرم و گسل معکوس دنا را نام برد. سازوکار غالب گسل ها در ناحیه مورد مطالعه معکوس با شیب به سمت شمال شرقی تا شمال و مؤلفه راستالغز راست گرد است . البته سازوکار راستالغز نیز در امتداد برخی از پاره گسل ها از جمله دنا وجود دارد. با توجه به توزیع واتنش در منطقه مورد بررسی می توان، راستای عمومی تنش اصلی بزرگتر در منطقه را شمال (شمال شرق) – جنوب (جنوب غرب) بر آورد کرد.

شکل ۳- موقعیت گسل های اصلی موجود در شعاع ۵۰ کیلومتری سمیرم

شدت VI. – زمینلرزه ۲۸ آگوست ۱۹۷۳ میلادی با بزرگی سطحی ۴/۸ و شدت VI. - زمینلرزه ۱۱ نوامر ۱۹۷۳ میلادی با بزرگی سطحی ۵/۵ و شدت VII. – زمینلرزه ۶ سپتامبر ۱۹۷۵ میلادی با بزرگی سطحی ۶/۱ و شدت VIII. گسل دنا با روند شمال شمال غربی - جنوب جنوب شرقی، یکی از گسلهای اصلی زاگرس است که بیش از ۱۰۰ کیلومتر طول دارد و طرفین آن به دو بخش با ویژگی-های زمینساختی، لرزهزمینساختی و ریختشناسی متفاوت تقسيم شده است (أقانباتی ۱۳۸۵). مسبب رخدادهای زیر را بر اثر این سامانه گسلی میدانند :(Berberian 1981 and 1994) – زمینلرزه ۱۳ مارس ۱۹۳۴ میلادی با بزرگی سطحی ۵/۳ و شدت VII. – زمینلرزه ۹ می ۱۹۷۵ میلادی با بزرگی سطحی ۴/۹ و شدت VII.

گسل اصلی معکوس زاگرس بزرگترین گسل ایران است که طول آن در خاک ایران بیش از ۱۲۰۰ کیلومتر است و با امتداد شمال غرب - جنوب شرق حاشيه شمال شرقي کمربند کوهزایی زاگرس را تشکیل میدهد. گسل بشاگرد که از بین حوضه جازموریان و منطقه فلیش و کالرد ملانژ مکران میگذرد، دنباله گسل اصلی زاگرس بوده است که اکنون بهواسطه گسل زندان نسبت به هم جابهجا شدهاند (Nabavi 1978). مسبب رخدادهای زیر را بر اثر این سامانه گسلی می دانند (Berberian 1981 and 1994): – زمینلرزه ۵ ژانویه ۱۳۱۶ میلادی با بزرگی گشتاوری ۶/۱ و شدت VIII. – زمینلرزه ۵ ژوئن ۱۸۵۳ میلادی با بزرگی گشتاوری ۵/۴ و شدت VII. – زمینلرزه ۱۱ ژوئن ۱۸۵۳ میلادی با بزرگی گشتاوری ۵/۴ و شدت VII. – زمینلرزه ژوئن ۱۸۶۵ میلادی با بزرگی گشتاوری ۵/۹ و شدت VII. – زمینلرزه ۲۱ ژوئن ۱۹۶۵ میلادی با بزرگی سطحی ۵ و

– زمین لرزه ۲۱ سپتامبر ۱۹۷۵ میلادی با بزرگی سطحی ۵/۲ و شدت VII. – زمین لرزه اول اکتبر ۱۹۸۹ میلادی با بزرگی سطحی ۵/۲.

يكنواخت سازى دادههاى لرزهاى

مناسب ترین مقیاس بزرگی برای تحقیقات زمین لرزه شناسی بزرگی گشتاوری (M_w) است که اشباع نمی-شود و دارای مبنای فیزیکی قوی تری است (Kasahara 1985). برای این مطالعه بهترین حالت ممکن برای رسیدن به یک تحلیل قوی و قابل اطمینان، از بزرگی یکسان (M_w) استفاده شده است. به همین منظور از رابطه بین بزرگی گشتاوری با سایر مقیاس های بزرگی هیتون و هارتزل استفاده شده است (Heaton and Hartzell, 1988). در این روابط، M_s بزرگی در مقیاس امواج سطحی، M_b بزرگی در مقیاس امواج پیکری و M_1 بزرگی در مقیاس امواج محلی میاشند.

 $M_{\rm w} = 0.78130 M_{\rm b} + 1.5175 \qquad (1)$

 $M_w = 1.02690 M_s + 1.0436$ (7)

 $M_w = 0.6960 M_l + 1.7738$ (Y)

بررسی های لرزهای با داشتن بانک اطلاعات زمین لرزه ای امکان پذیر می باشد. داده های لرزه ای (بانک زمین لرزه ای) به اطلاعات، مشخصات و تعداد زمین لرزه های رخ داده و ثبت شده برای مناطق مختلف اطلاق می شود. با توجه به نبود آمار ثبت شده زمین لرزه در گذشته و عدم اطمینان از صحت داده های موجود، استفاده از اطلاعات تاریخی امکان پذیر نمی باشد. در این مطالعه بانک اطلاعات لرزه ای با بزرگی گشتاوری (Mw) بیش تر از ۳، شامل ۱۵۶ زمین-لرزه دستگاهی بین سال های ۱۹۷۳ تا ۲۰۱۸ میلادی تهیه شد (IIEES 2018; ISC 2018). فراوانی زمین لرزه های رویداده در منطقه مورد بررسی در شکل های (۴ و ۵) نمایش داده شده است.

شکل ۴- فراوانی زمینلرزهها در سالهای مختلف (بزرگی گشتاوری بیش از ۳)

شکل ۵- فراوانی بزرگی گشتاوری زمین لرزهها (بزرگی بیش از ۳)

اطلاعات روی گسلها و عدم ارتباط قطعی رخدادهای لرزهای با گسل مسبب، غالباً چشمههای لرزهای به شکل سطحی مدل میشوند (Wells and Coppersmith, 1994). با توجه به شکل (۶) میتوان عنوان نمود که چشمههای لرزهای از نوع ناحیهای هستند و اکثر زمین لرزههای رخداده در گستره در بخش جنوب غربی متمرکز شدهاند. با ترکیب اطلاعات حاصل از مطالعات زمینساختی و داده-های لرزه خیزی، نقشه ی لرزه زمین ساختی تهیه شد (شکل ۶). بر اساس این نقشه ها که کانون زمین لرزه ها نیز بر روی آن پیاده شده است، می توان سرچشمه های لرزه ای را مشخص نمود. برای انجام تحلیل خطر لرزه ای، چشمه های لرزه ای به سه شکل چشمه نقطه ای، چشمه خطی و چشمه ناحیه ای (سطحی) تقسیم می شوند. در صورت کمبود

شکل ۶– نقشه لرزهزمینساخت منطقه مورد بررسی

پهنهبندی بزرگی و عمق زمینلرزهها

شناسایی مناطق پرخطر لرزهای، می تواند گامی در جهت افزایش آگاهی برای آمادهسازی نهادها و مردم بهمنظور استحکام بخشیدن به بناها و نظارت بر ساختوساز اصولی برای کاهش آثار مخرب ناشی از وقوع این پدیده بهظاهر ناگهانی و بینظم ارائه دهد. نقشههای پهنهبندی بزرگی و عمق زمین لرزه با درون یابی به روش کریجینگ و در ۶ رده

در محیط نرمافزار 10.1®ArcGIS تهیه شد (شکل های ۷ و ۸). بر اساس نقشههای پهنهبندی بزرگی و عمق زمین لرزه تهیهشده برای منطقه مورد مطالعه، شهرستان سمیرم در پهنهای با بزرگی بین ۳/۸۱–۳/۹۲ ریشتر و عمق بین ۱۶/۵۴–۱۳/۴۶ کیلومتر قرار گرفته است (شکل های ۷ و ۸).

شکل ۷– نقشه پهنهبندی بزرگی گشتاوری برای منطقه مورد بررسی

شکل ۸- نقشه پهنهبندی عمق (کیلومتر) زمینلرزه برای منطقه مورد بررسی

برآورد متغیرهای لرزهخیزی روشهای متعددی جهت برآورد لرزهخیزی یک منطقه ارائه شده است که یکی از جدیدترین و پرکاربردترین آن-

ها، روش ارائه شده توسط کیجکو– سلوول میباشد (Kijko and Sellevoll 1992). این روش دارای قابلیت-های سودمندی در بهکارگیری زمینلرزههای آمیخته و بسیار مناسب و کارآمد است. با استفاده از این روش متغیرهای لرزه خیزی یعنی ضرایب $\beta \in \Lambda$ (میزان و آهنگ لرزه خیزی)، حداکثر بزرگای پذیرفتنی M_{max} ، دوباره بازگشت، احتمال رویداد و عدم رویداد بزرگای زمین لرزه در دوره های زمانی متفاوت برای شعاع ۵۰ کیلومتری شهرستان سمیرم محاسبه گردید (جدول ۱ و شکلهای ۹، ۱۰ و ۱۱). با توجه به نتایج حاصل می توان بیان نمود در بازه های زمانی کوتاه (۵۰ سال) در گستره مطالعاتی احتمال رویداد زمین لرزه هایی با بزرگی ۹/۱ به بالا بسیار پایین می-باشد. ناهمگن بوده که مناسب با خصوصیات دادههای لرزهای سرزمین ایران است. توابع استفاده شده در برنامه کامپیوتری کیجکو (۲۰۰۱) شامل تابع توزیع بر ارزش مقادیر نهایی برای زمینلرزههای پیش از سده بیستم که اغلب بزرگ ولی کم دقت میباشند و تابع توزیع دو کراندار گوتنبرک – کم دقت میباشند و تابع توزیع دو کراندار گوتنبرک – ریشتر برای زمینلرزههای ثبت شده دستگاهی و بهکارگیری روش آماری تخمین بیشینه محتمل میباشد ساختی که دارای فهرست ناقصی از اطلاعات زمینلرزههای تاریخی و یا اساساً فاقد زمینلرزههای تاریخی میباشند

 M_{min} متغيرهاي لرزهخيزي M_{max} λ b β ۶±•/۲ ٣/٢٩ $\gamma \sim 1 \pm 1 = 1$ ۰/٧٩±٠/۰۵ ۱/۸۱±۰/۱۱ شعاع ۵۰ کیلومتری سمیرم 3.5 3 2.5 Annual Rate 2 1.5 1 0.5 0 1 2 0 3 4 5 6 7 M_w

جدول ۱– متغیرهای لرزهخیزی محاسبه شده با استفاده از روش کیجکو برای منطقه مورد بررسی

شکل ۹- توزیع رویداد سالیانه زمینلرزهها بر حسب بزرگای گشتاوری در شعاع ۵۰ کیلومتری سمیرم

شکل ۱۰– احتمال عدم رویداد زمین لرزهها بر حسب بزرگای گشتاوری در شعاع ۵۰ کیلومتری

شکل ۱۱- دوره بازگشت زمینلرزه ها بر حسب بزرگای گشتاوری در شعاع ۵۰ کیلومتری سمیرم

نتيجهگيرى

پایین میباشد. همچنین بر پایه برآورد روش کیجکو برای شعاع ۵۰ کیلومتری شهرستان سمیرم مقادیر β برابر (۱/۱±۰/۱۱) و λ برابر (۳/۳۱±۰/۲۷) میباشد.

منابع

ایراننژاد پاریزی، ۱.، نعمتی، م.، جعفری، و.، سیفی، ن.،
(۱۳۹۴))، "مقایسه روشهای ارزیابی خطر زمین لرزه، مطالعه موردی گستره دشت بیاض"، فصلنامه زمین شناسی محیط زیست، شماره ۴۱، ص ۳۱–۴۴.
آقانباتی، س.ع.، (۱۳۸۵)، "زمین شناسی ایران"، انتشارات سازمان زمین شناسی کشور، ص. ۷۰۸.

- **Berberian, M., (1981)**, "Active Faulting and Tectonics of Iran", Zagros, Hindu Kush, Himalaya Geodynamic Evaluation, American Geophysical Union, Washington DC, Geodyn. Ser., 3, pp. 33-69.

- **Berberian**, M., (1994), "Natural hazards and the first earthquake cataloge of Iran", 1, Historical hazards in Iran prior to 1900, IIEES, Tehran.

- DeMets, C., Gordon, R.G., Argus, D.F., Stein, S., (1994), "Effects of recent revisions to the geomagnetic time scale on estimates of current plate motions", Geophys. Res. Lett., 21, pp. 2191-2194.

- Demircioğlu, M.B., Şeşetyan, K., Duman. T.Y., Çan, T., Tekin, S., Ergintav, S., (2017), "A probabilistic seismic hazard assessment for the Turkish territory: part II—fault source and background seismicity model", Bulletin of Earthquake Engineering, 8, pp. 3399-3438.

روند ساختمانی و زمین ساختی منطقه مورد مطالعه از روند حاکم بر پهنه زاگرس پيروی میکند. با توجه با روند زمین ساختی زاگرس که دارای روند شمال غربی – جنوب شرقی می باشد، روند مشاهده شده برای سیستم زمین-ساختي منطقه نيز كاملاً با اين روند تطابق به عبارتي گسل-ها و روند زمینساختی منطقه دارای روند کلی شمال غربی – جنوب شرقی هستند. به علاوه زمینلرزههای رخ داده در منطقه نيز از اين سيستم روند گسلش تبعيت ميكند. با توجه به نقشه لرزهزمین ساخت تهیه شده از منطقه مورد مطالعه، می توان بیان نمود که اکثر زمین لرزههای رخ داده در گستره مورد مطالعه در بخش جنوب و جنوب غربی متمركز مي باشد. اين رويداد به دليل عبور گسل اصلي معكوس زاگرس ميباشد. به عبارتي عامل اصلي فعاليت-های زمین ساختی در منطقه به دلیل فعالیت های گسل زاگرس و پهنه ساختاری زاگرس میباشد. از طرفی از ناحیه جنوب غرب به طرف شمال شرق از میزان فعالیت لرزهای به شدت کاسته می شود. بر اساس نقشه های پهنه-بندی بزرگی و عمق زمینلرزه تهیهشده برای منطقه مورد مطالعه، شهرستان سمیرم در پهنهای با بزرگی بین ۳/۸۱-۳/۹۲ ریشتر و عمق بین ۱۳/۴۶–۱۶/۵۴ کیلومتر قرار گرفته است. بر اساس مطالعات صورت گرفته می توان بیان نمود در بازههای زمانی ۵۰ سال در گستره مطالعاتی احتمال رویداد زمینلرزههایی با بزرگی ۶/۱ به بالا بسیار Hatzfeld, D., Bayer, R., Tavakoli, F., Ashtiani, A., Doerflinger, E., Daignières, M., Collard, P., Chéry J., 2003, "GPS network monitors the Arabia-Eurasia collision deformation in Iran", Journal of Geodesy, 77, pp. 411-422.

- Rahimi Shahid, M., Kargaran, F., Rahimi, N., (2016), "Using remote sensing data and GIS tools for preparation seismic zones map of Isfahan, Iran", Journal of RS and GIS for Natural Resources, 4, pp. 47-59.

- Rahimi Shahid, M., Kargaran, F., Rahimi, N., (2019), "Seismicity and Seismic Hazard Analysis of Shahid Dam Site", Journal of Geographic Space, 64, pp. 1-20.

- **Rahimi Shahid, M., Rahimi, N., (2016)**, "Landslide Hazard Zoning central part of the Semirom city", Journal of Environmental Geology, 33, pp. 12-24.

- Rahimi Shahid, M., Rahimi, N., (2017), "Earthquake hazard zoning using Analytical Hierarchy Process (AHP) and GIS techniques (Case study: central part of the Semirom city)", Journal of New Findings in Applied Geology, 22, pp. 109-118.

- Vernant, P., Chery, J., (2006), "Mechanical modeling of oblique convergence in the Zagros: Iran", Geophys. J. Int., 165, pp. 991-1002.

- Vernant, P., Nilforoushan, F., Hatzfeld, D., Abbassi, M., Vigny, C., Masson, F., Nankali, H., Martinod, J., Ashtiani, A., Bayer, R., Tavakoli, F., Chéry, J., (2004), "Contemporary crustal deformation and plate kinematics in Middle East constrained by GPS measurements in Iran and Northern Oman", Geophys. J. Int., 157, pp. 381-398.

- Wells, D.L., Coppersmith, K.J., (1994), "New empirical relationship among magnitude, rupture length, rupture area and surface displacement", Bull. Seism. Soc. AM., 84, pp. 974-1002.

- Guest, B., Axen, G.J., Lam, P.S., Hassanzadeh, J., (2006), "Late Cenozoic shortening in the west-central Alborz Mountains, northern Iran, by combined conjugate strike-slip and thin skinned deformation", Geosphere, 2, pp. 35-52.

- Gupta, A., Baker, J.W., (2017), "Estimating spatially varying event rates with a change point using Bayesian statistics: Application to induced seismicity", Structural Safety, 65, pp. 1–11.

- Heaton, T.H., Hartzell, S.T., (1988), "Earthquake Ground Motions", Ann, Rev. Earth Planet. Sci., 6, pp. 121-145.

- **ICOLD**, (1995), "International commission on large dams, tailings dams and seismicity, review and recommendations". Bulletin, 98.

- **IIEES**, (2018), "Earthquake data", International institute of earthquake engineeringand seismology, http://www.iiees.ac.ir.

- **ISC**, (2018), "Earthquake data", Iranian seismological center, http://www.irsc.ut.ac.ir.

- **Kasahara, K., (1985)**, "Earthquake mechanics", Cambridge University Press, Cambridge, p. 248.

- **Kijko, A., (2003)**, "Eastimation of the maximum earthquake magnitude, m max", Pure & applied geophysics Pageoph, 161, pp. 1655-1681.

- **Kijko, A., Sellevoll, M.A., (1992)**, "Estimation of Earthquake Hazard Parameters from Incomplete Data files, Part II, Incorporation of Magnitude Heterogeneity", Bulletin of the Seismological Society of America, 82, pp.120-134.

- McClure, M., Gibson, R., Chiu, K.-K., Ranganath, R., (2017), "Identifying potentially induced seismicity and assessing statistical significance in Oklahoma and California", Journal of Geophysical Research, Solid Earth, Accepted.

- **Nabavi, S.M., (1978)**, "Historical Earthquakes in Iran", The earth and space physics, 7, pp. 70-111.

- Nilforoushan, F., Masson, F., Vernant, P., Vigny, C., Martinod, J., Abbassi, M., Nankali, H.,

Study of seismotectonic and seismicity of Semirom

Mojtaba Rahimi Shahid^{*1}, Nima Rahimi², Esmaiel Ghafouri Sedehi³

1- Department of Geology, Faculty of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mr619htt@gmail.com.
2- Faculty of Geology, University of Tehran.
3- Department of Geology, Faculty of Science, Tarbiat Modares University.

Abstract

In this study, a range of 50 km radius of Semirom city for the seismotectonic and seismicity evaluataion is selected. A list of earthquakes happening in the area is prepared including 156 instrumental earthquakes with magnitudes of the unit $M_w \ge 3$ since 1973 to 2018. Based on obtained results, due to the location of the study area in the Zagros Zone, seismotectonical mechanisms and structures of Semirom city influenced by this zone. Also, most earthquakes in the range of radius 50 km of Semirom region under the action of the Zagros reverse faults. The seismicity of the studied area from the north and northeast to the southwest is increased. Finally, by Kijko (2003) method, seismicity parameters, the annual rate of occurance and earthquake return possiblility for studied area is calculated.

Key words: Kijko, Seismicity, Seismotectonics, Fault, Semirom.